

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

6. De hæredibus ab intestato venientibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

cipi legata, quæ necessitati liberorum parentes in testamento subtraxerant, nisi liberi maturi consentiant spontè. Similiter id seruare ius naturæ videtur dictare, à liberis comparatione parentum indigentium.

Consultum est morituris, etiamsi liberos habeant, partem bonorum ad pias causas relinquere pro salute animæ.

NB. Ius naturæ postulat, vt etiam vxori, fratribus, sororibus, si indigentes sint pars aliqua bonorum relinquatur, licet secundum ius ciuile non cogantur, quia in viuis in necessitate tenentur illis alimenta ministrare ergò etiam decessuri. Quod si non indigent, nullo modo tenentur.

Consultius est bona sua in pauperes distribuere in vitæ decursu, quam ad mortis tempus differre. Ratio, quia Eleemosynæ, quæ in viuis erogantur, maioris meriti sunt, quam tempore mortis quando homo dat, quia diutius retinere non potest.

Expedi testamento condere non circa mortis agonem sed dum ratio viger.

Pleaque non expedi, vt Confessarij præsertim Religiosi, confectioni testamenti interfint, aut in particulari suadeant, quibus relinqui debeant, iuxta illud Christi Lucæ 12.

C A P. VI.

De Heredibus ab intestato venientibus.

Liberi legitimi ante omnes alios succedunt parenti ab intestato, & in demortuorum loco nepotes, indeque in stirpes.

Deficientibus descendentibus, veniunt pater & mater defuncti, & in eorum locum aui & auie. Quod

Rr 3   si vna

si vna cum patre & matre, vel his deficientibus vna cum auo vel auia adsint fratres aut sorores ex vtraque parte coniuncti, succedunt ipsi æqualiter, sive in capita.

3 Fratres & sorores, deficientibus descendens & ascendens, quæ ex vtraque parte defuncto coniuncti sunt succedunt æquis portionibus, & excludunt eos, qui ex solo patre vel matre coniuncti sunt. Quod si vnus ex fratribus vel sororibus vtriusque coniunctis moriturus liberos reliquerit, succedunt hi loco parentis sui, cum patris non in capita sed stirpes. Si tamen fratres & sorores vtriusque coniuncti omnes mortui sunt, tunc eorum liberi (exemplum habens in matre nostra quoad bona nostri patris Conradi Voigt) (exclusis patris ex vna parte, coniunctis non in stirpes sed in capita, adeoque æquis portionibus succedere debent secundum Carolinam constitutionem. Ratio, quia duorum fratrum filij non parentum suorum loco, sed propriæ coniunctionis iure in hereditate succedunt: cum ergo æqualiter coniuncti sint, æquales etiam in hereditatis portione esse debent.

Præterea deficientibus fratribus & sororibus vtriusque coniunctis & liberis eorum, veniunt fratres & sorores ex vna tantum parte coniuncti, sed hereditate, ut qui ex parte patris coniuncti sunt, succedunt in bonis à patre provenientes, & qui ex parte matris coniuncti sunt in bonis à matre provenientes, in reliquis verò bonis æqualiter omnes, si etiam fratres ac sorores eorumque filij deficiant, successio deuoluitur ac propinquiores collaterales, vsque ad gradum X.

4 Deficientibus consanguineis intra 10. gradus succedit

cedit vxor quod si vxor marito nupsit sine dote, et
 pramortuo, & consanguineos hæredes qualescun-
 que relinquenti, succedit vxor, si inops sit in quarta
 parte bonorum, tali adhibita moderatione, vt si li-
 beri ex defuncto superstites sint, solus vsusfructus ad
 ipsam, dum viuuit, pertinet.

Deinde si plures quam 3 liberi adsint, ipsa cum e-
 isdem in capita succedat. Et similis ratio est si vxor
 diues pramoriatur relicto marito inopi. Quod si
 nec vxor, nec ulli consanguinei extent, tunc filius se-
 cularis succedit in omnibus bonis laici, Ecclesiasti-
 cus in bonis Clerici.

NB. Maritus aut vxor transeuntes ad secundas
 nuptias, tenentur ea bona prioribus liberis relin-
 quere, quæ acceperunt à prioribus, suis coniugibus,
 vnde singuli liberi nati.

Quod si vir aut vxor, licet non transeant ad secun-
 das nuptias, licentiam habeat bona à conuge
 profecta, exceptis lucris ex dote aut donatione
 propter nuptias, arbitrato suo alienandi & consu-
 mendi.

Hæres alius est suus (proximus descendens, qui
 dominium hæreditatis etiam ante eius aditionem
 acquirit) qui ante hæreditatis dominium non acqui-
 rit, quam eam adeat, id est, voluntariè eam ac-
 ceptet, profitendo se hæredem esse velle. Datur
 autem ei deliberandi anni spaciū, num velit acce-
 ptare, nec ne.

Qui ære alieno grauatur, hæreditatem sibi obla-
 tam repudiat, non censetur id agere in frau-
 dem creditorum (quia non fraudantur creditores
 cum quid non acquiritur à debitore, sed cum quid
 de admittitur reg. 16. digest.) sed in conscien-
 tia

ria foro videtur aduersus iustitiam delinquere si alioquin soluendo impotens sit. Propterea quod debitor ex iustitia obligatus sit, quem vis facile sibi possibilem modum adhibere lucrandi bona. V. C. iusticio, quo creditoribus suis satisfacere possit.

4 Hæres hæreditatem acceptando omnia in se debita & onera realia defuncti transfert prædictis iuribus beneficio inuentarij conficiendi spacio 30. dierum, & spacio aliorum 60. complendi, omnino securus existat, vt defuncti creditoribus supra vires hæreditatis soluere obligatus non sit, cuiusmodi privilegium etiam Ecclesiæ (fisco etiam) competit hæres instituta sit, licet inuentarium non conficiatur scelerum privilegium, quod deductis expensis futuris itemque solutis debitis ac saltem quartam partem restantis hæreditatis obtinere debeat hæres vnam vel plures, si eam non habeat, de legatis detrahere possit, beneficio legis Falcidiæ conuale huius legis autore.

C A P. VII.

De renunciationibus hæreditatum.

1 **R**enunciatio hæreditatis futuræ nullius robore est (nam iure civili propter bonum publicum statutum est, vt hæreditas pactis nec dari nec autem possi.) nisi iuramentis firmata sit, cum non vergat in salutis æternæ dispendium, nec in detrimentum cæteris redundet, etiam esto cedat in detrimentum filiorum, si pater renunciabit hæreditati, quia illi pateri successissent, nam illis ius hæreditatis adhuc non competit, ideo non infertur illi iniuria.

NB. Nepotes non possunt succedere auctori si pater renun-